Ey Ebû Âişe: Üç şey vardır ki bunlardan birini söyleyen Allah’a en büyük iftirayı yapmış olur.

Mesrûk’dan rivâyet edildiğine göre, şöyle demiştir: Âişe’nin yanında oturmuş durumdaydım. Bana künyemle hitab ederek Ey Ebû Âişe dedi ve şöyle devam etti: Üç şey vardır ki bunlardan birini söyleyen Allah’a en büyük iftirayı yapmış olur. Kim, Muhammed, Rabbini gördü derse Allah’a karşı en büyük iftirayı atmış olur. Mesrûk şöyle dedi: Yaslandığım yerden doğrulup oturdum ve şöyle dedim: Ey Müminlerin annesi benim konuşmama müsaade eder misin? İşi aceleye getirme dedim. Allah -azze ve celle-: {Andulsun o, Cebrail'i apaçık ufukta gördü} [Tekvîr Suresi: 23], {Andolsun ki o, Cebrail'i bir başka inişte daha (asli suretiyle) görmüştü} [Necm Suresi: 13] buyur muyor mu? dedim. Bunun üzerine Âişe -radıyallahu anha- şöyle dedi: Vallahi bu konuyu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e ilk soran benim Rasûlullah şöyle buyurmuştu: “O görülen Cebraildir, o Cebraili kendi yaratıldığı şekilde iki defa gördüm. Onu gökten inerken ve yaratılışının büyüklüğü gök ile yer arasını kaplamış olarak görmüştüm. Allah Teâlâ'nın şu buyruğunu işitmedin mi? “Hiçbir beşerî görüş ve tasavvur O’nu anlayamaz, halbuki O her türlü beşerî görüş ve tasavvuru çepeçevre kuşatır. Zira yalnız O’dur, hikmetine tam nüfûz edilemeyen ve herşeyden haberdar olan.” [En'am Suresi: 103], “Allah bir insanla karşılıklı konuşmaz. Ancak vahiy vasıtasıyla, yahut perde arkasından konuşur, ya da bir elçi gönderip, kendi izniyle dilediğini vahyeder. Şüphesiz O, yücelerin yücesidir ve yaptığı herşeyi yerli yerince yapar” {Şura süresi 51}. Âişe radıyallahu anh- sözüne şöyle devam etti: Her kim; Muhammed’in, Allah tarafından indirilenlerden bir şeyler gizlediğini iddia ederse Allah’a karşı büyük bir iftira atmış olur. Çünkü; Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: {Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni insanlara tamamen bildir. Sen onu tam yapmadığın sürece, Rabbinin mesajını hiç yaymamış olursun. Allah seni inanmayan insanların şerlerinden koruyacaktır. Allah kendisinden gelen gerçekleri örtbas eden insan guruplarını asla doğru yola iletmez.} [Maide Suresi: 67]. Her kimde peygamberin; yarın olacak hadiseleri bildiğini iddia ederse yine Allah’a büyük bir iftira yapmış olur. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: {De ki: “Göklerde ve yerde Allah’tan başka kimse, görünmeyeni, Allah’ın gizli ilmini bilmez. Ve onlar ne vakit diriltileceklerini de bilmezler.} [Neml Suresi: 65].

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Değerli sahabi Mesrûk Âişe -radıyallahu anh-'ın yanında oturmuş durumdaydı. Âişe radıyallahu anha- Mesrûk'a: Üç şey vardır ki bunlardan birini söyleyen Allah’a en büyük iftirayı yapmış olur dedi. Mesrûk Âişe -radıyallahu anha-'ya bunların ne olduğunu sordu? Ona şunları söyleyerek cevap verdi: Birincisi: Kim, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Rabbini gördü derse Allah’a karşı en büyük iftirayı yapmış olur. Mesrûk yaslandığı yerden doğrulup oturdu ve şöyle dedi: Nasıl olurda Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbini görmediğini söylersin? Allah -azze ve celle- şöyle buyurdu: {Andulsun o, Cebrail'i

apaçık ufukta gördü} [Tekvîr Suresi: 23], {Andolsun ki o, Cebrail'i bir başka inişte daha (asli suretiyle) görmüştü} [Necm Suresi: 13] Bunun üzerine Âişe -radıyallahu anha- bu iki ayeti Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ilk soran kişinin kendisi olduğunu haber verdi ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona şöyle dedi: Cebrail -aleyhisselam-'ı bu iki sefer dışında Allah Teâlâ'nın onu yaratmış olduğu şekilde görmemişti. Bunlardan birincisi yeryüzünde güneşin doğduğu cihette eşyanın açıkça görüldüğü zaman görmüş, ikincisinde ise cennetin en üst kısmında görmüştür. Onu gökten inerken ve yaratılışının büyüklüğü gök ile yer arasını kaplamış olarak görmüştür. Sonra Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Rabbini görmediğine şu ayeti delil getirmiştir: {Hiçbir beşerî görüş ve tasavvur O'nu anlayamaz, halbuki O her türlü beşerî görüş ve tasavvuru çepeçevre kuşatır. Zira yalnız O'dur, hikmetine tam nüfûz edilemeyen ve herşeyden haberdar olan.} [En'am Suresi: 103], {Allah bir insanla karşılıklı konuşmaz. Ancak vahiy vasıtasıyla, yahut perde arkasından konuşur, ya da bir elçi gönderip, kendi izniyle dilediğini vahyeder. Şüphesiz O, yücelerin yücesidir ve yaptığı herşeyi yerli yerince yapar} [Şura süresi 51] İkincisi: Her kim; Muhammed'in, Allah tarafından indirilenlerden bir şeyler gizlediğini iddia ederse Allah'a karşı büyük bir iftira atmış olur. Çünkü; Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: {Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni insanlara tamamen bildir. Sen onu tam yapmadığın sürece, Rabbinin mesajını hiç yaymamış olursun. Allah seni inanmayan insanların şerlerinden koruyacaktır. Allah kendisinden gelen gerçekleri örtbas eden insan guruplarını asla doğru yola iletmez.} [Maide Suresi: 67]. Üçüncüsü: Her kimde peygamberin; yarın olacak hadiseleri vahiy olmaksızın kendi nefsinden bildiğini iddia ederse yine Allah'a büyük bir iftira yapmış olur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: {De ki: "Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse, görünmeyeni, Allah'ın gizli ilmini bilmez. Ve onlar ne vakit diriltileceklerini de bilmezler.} [Neml Suresi: 65].

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10420